

Od doświadczeń człowieka we wczesnym dzieciństwie, od jego sytuacji rodzinnej zależy w dużej mierze, jak będzie się zachowywał w różnych okolicznościach, czy będziemy go mogli określić jako osobnika agresywnego. Liczne badania wskazują właśnie na rodzinę jako na główne źródło uwarunkowań zachowań agresywnych. Niewłaściwe stosunki uczuciowe w rodzinie, brak zainteresowania emocjonalnego ze strony rodziców, postawa odrzucająca, wyraźne konflikty uczuciowe między dzieckiem a rodzicami lub silna, zaborcza miłość, bezwarunkowa akceptacja dziecka sprzyja w istotny sposób wykształceniu u niego agresji. Zaprezentowana analiza czynników rodzinnych warunkujących agresję wykazała, że w powstawaniu zachowań agresywnych u dzieci istotną rolę odgrywa naśladowanie modeli zachowania, z którymi spotykają się one w środowisku rodzinnym. Agresywni ojcowie i matki to niekwestionowana przyczyna agresywności ich dzieci i powielanego przez nie modelu agresywnych interakcji. Niewątpliwie rozeznanie w symptomatologii i etiologii zachowań agresywnych jest podstawowym warunkiem skuteczności działań profilaktyczno-wychowawczych podejmowanych w odniesieniu do dzieci agresywnych. W tych działaniach pomocowych ukierunkowanych na przewycięzenie agresji wykorzystuje się jej karanie, katharsis agresywną oraz techniki radzenia sobie z gniewem u dzieci.

Danuta BORECKA-BIERNAT

W niniejszym tekście zaprezentowano kluczowe pojęcia dotyczące form pracy z dziećmi i młodzieżą w środowisku otwartym. W literaturze przedmiotu pojęcia, jak: pedagogika podwórkowa, pedagogika ulicy, streetworking stosowane są najczęściej zamiennie. Również wśród praktyków – osób pracujących z dziećmi i młodzieżą w miejscu u ich przebywania – nie ma jednego stanowiska, jak określać wychowawcę środowiskowego, gdyż istnieje wąska granica między założeniami, celami, zadaniami, przygotowaniem merytorycznym i kompetencjami oraz metodyką pracy wychowawcy podwórkowego, pedagoga ulicy, streetworkera. Prezentowany tekst jest propozycją uporządkowania tej terminologii z perspektywy teoretycznej i praktycznej (metodycznej).

Elżbieta BIELECKA

Kłęska, katastrofa bądź też stan zagrożenia, bez względu na przyczynę powstania dezorganizują strukturę społeczną, sposób jej funkcjonowania, możliwości działania administracji wszystkich szczebli, w konsekwencji prowadząc do chaosu. Stan przygotowania społeczeństwa czy państwa zależy od przygotowania wszystkich struktur administracji publicznej. W związku z powyższym bardzo ważna jest koordynacja organów administracji w zarządzaniu kryzysowym. Z punktu widzenia zarządzania kryzysowego, współpraca ze sąsiadami jest szczególnie istotna ze względu na obszary wzajemnego oddziaływania. Chodzi w szczególności o wyzwania związane z ryzykiem i prawdopodobieństwem wystąpienia zagrożeń oraz likwidacja ich skutków, jak np. w przypadku powodzi. Przedmiotem współpracy w kontaktach ze sąsiadami jest wymiana informacji i doświadczeń w obszarze zarządzania kryzysowego, przeciwdziałania zagrożeniom, ochrony ludności, ochrony infrastruktury krytycznej, szkoleń oraz ćwiczeń. Kolejnym ważnym celem jest promowanie rozwiązań legislacyjno-organizacyjnych związanych z koordynacją zarządzania kryzysowego na poziomie narodowym.

W niniejszej publikacji przedmiotem rozważań uczyniono systemy zarządzania kryzysowego, obrony cywilnej i ochrony ludności w wybranych państwach sąsiadujących z Polską. Przedstawiono systemy, jakie funkcjonują w Niemczech, Czechach, Rosji oraz na Litwie.

Katarzyna GÓRECKA

Dziś, w zglobalizowanym świecie, terroryzm utracił już wyłącznie lokalny wymiar, w niezwykle elastyczny sposób dopasowując się do zmieniających się wymogów otaczającej rzeczywistości. Niewątpliwie, walka z nim to prawdziwe wyzwanie nie tylko dla poszczególnych państw, ale i całego świata. Aby uchronić ludność od ataków terrorystycznych, stosowane są różnego rodzaju środki mające na celu przeciwdziałanie takim sytuacjom. Jak pokazują nam ostatnie dziesięciolecia, nie zawsze jednak można im zapobiec i uchronić społeczeństwo przed działaniami o charakterze terrorystycznym. Sytuacje kryzysowe są często nieuniknione i aby rozwiązać konkretny kryzys zostają zaangażowane różne osoby i instytucje, które prowadzą negocjacje. Celem niniejszego artykułu jest charakterystyka zjawiska negocjacji kryzysowych, z uwzględnieniem rozwoju zainteresowań praktyczną stroną komunikacji kryzysowej w sytuacji zagrożenia życia w Polsce.

Natalia Anna DĘBOWSKA

Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa
ul. Orzeszkowej 1
60-778 Poznań
tel. 61 85 10 518
www.wsb.net.pl

ISSN: 1899-3524

PRZEGLĄD NAUKOWO-METODYCZNY EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA

PRZEGLĄD NAUKOWO-METODYCZNY

EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA

W numerze m.in.

Agresja – dlaczego dzieci ranią i jak możemy temu przeciwdziałać?
(Danuta BORECKA-BIERNAT)

Pedagogika podwórkowa, pedagogika ulicy, streetworking – analiza porównawcza
(Elżbieta BIELECKA)

Zarządzanie kryzysowe na tle wybranych państw sąsiadujących z Polską
(Katarzyna GÓRECKA)

Uwarunkowania negocjacji z terrorystami
(Natalia Anna DĘBOWSKA)

Rok VII Numer 1/2014 (22)